Parlament Europejski
2014-2019

Dokument z posiedzenia

B8-0607/2016

10.5.2016

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie oświadczeń Rady i Komisji

zgodnie z art. 123 ust. 2 Regulaminu

w sprawie przyznania Chinom statusu gospodarki rynkowej
(2016/2667(RSP))

Alexander Graf Lambsdorff, Marietje Schaake, Marielle de Sarnez, Dita Charanzová, Hannu Takkula, Johannes Cornelis van Baalen
w imieniu grupy ALDE

B8-0607/2016

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie przyznania Chinom statusu gospodarki rynkowej
(2016/2667(RSP))

Parlament Europejski,

– uwzględniając unijne ustawodawstwo antydumpingowe (rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej[1]) oraz unijne rozporządzenie antysubsydyjne (rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej[2]),

– uwzględniając protokół w sprawie przystąpienia Chińskiej Republiki Ludowej do Światowej Organizacji Handlu (WTO), w szczególności jego dział 15,

– uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie stosunków handlowych między UE a Chinami,

– uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 października 2012 r. pt. „Silniejszy przemysł europejski na rzecz wzrostu i ożywienia gospodarczego” (COM(2012)0582), w którym określono cele dotyczące zwiększenia udziału przemysłu w unijnym PKB do 20% do 2020 r.;

– uwzględniając art. 123 ust. 2 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że Unia Europejska i Chiny są dwoma spośród największych uczestników rynku na świecie, przy czym Chiny są drugim najważniejszym partnerem handlowym UE, która z kolei jest największym partnerem handlowym Chin, a wartość wymiany handlowej wynosi ponad 1 mld EUR dziennie;

B. mając na uwadze, że wszelkie decyzje dotyczące sposobu uwzględnienia wygaśnięcia działu 15 lit. a) pkt ii) protokołu w sprawie przystąpienia Chin do WTO oraz sposobu radzenia sobie po grudniu 2016 r. z przywozem z Chin produktów nielegalnie dumpingowanych muszą – jako podstawowa zasada – zapewniać zgodność prawa UE z przepisami WTO;

C. mając na uwadze, że Chiny przystąpiły do WTO, a przejściowe ustalenia dotyczące tego przystąpienia umożliwiły specjalną metodę obliczania dumpingu, wprowadzoną w dziale 15 protokołu w sprawie przystąpienia, która służy za podstawę odmiennego traktowania przywozu z Chin;

D. mając na uwadze, że Chiny nie spełniają obecnie unijnych kryteriów przyznania statusu gospodarki rynkowej i na pewno nie spełnią ich do końca 2016 r.;

[1] Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.
[2] Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.

E. mając na uwadze, że należy dokonać szczegółowej oceny skutków prawnych wynikających z wygaśnięcia działu 15 lit. a) pkt ii) w odniesieniu do obecnej metody stosowanej do określenia normalnej wartości chińskich towarów eksportowanych do UE w celu ustalenia środków antydumpingowych, jak również w odniesieniu do skutków prawnych pozostałych części działu 15;

F. mając na uwadze, że obecny stopień wpływu państwa na chińską gospodarkę, decyzje przedsiębiorstw związane z cenami, kosztami, nakładami i wynikami często nie uwzględniają sygnałów rynkowych odzwierciedlających podaż i popyt;

G. mając na uwadze, że brak przejrzystości i współpracy często utrudnia UE odpowiednią weryfikację zarzutów o manipulację cenami i interwencje państwa w chińskim sektorze przemysłowym;

H. mając na uwadze, że chińskie nadwyżki zdolności produkcyjnych w niektórych sektorach skutkują obniżeniem cen na świecie, a chiński eksport po tak niskich cenach odbija się niekorzystnie na niektórych gałęziach przemysłu UE, o czym świadczy niedawny niekorzystny wpływ na sektor stalowy w UE;

I. mając na uwadze, że niedawno zainicjowane konsultacje społeczne i analizy dotyczące skutków ewentualnej zmiany unijnych procedur antydumpingowych wobec Chin mogą dostarczyć dodatkowych informacji, które mogą być przydatne w rozwiązaniu tego problemu;

1. podkreśla wagę strategicznego partnerstwa UE z Chinami, w którym centralną rolę odgrywa handel i inwestycje, znaczenie Chin w globalnych łańcuchach wartości oraz fakt, że wiele miejsc pracy w UE zależy od stosunków handlowych z Chinami;

2. odnotowuje wygaśnięcie działu 15 lit. a) pkt ii) protokołu w sprawie przystąpienia Chin do WTO w dniu 11 grudnia 2016 r.; zwraca się do Komisji o rozważenie, w stosownych przypadkach, jakie zmiany prawne mogą okazać się konieczne w celu uwzględnienia tego wygaśnięcia;

3. domaga się, aby wszelkie proponowane prze Komisję wnioski opierały się na następujących czterech głównych zasadach:

   - należy upewnić się, że prawo UE pozostaje w pełni zgodne ze zobowiązaniami UE wynikającymi z przepisów WTO i skutków prawnych zmian w określonych częściach działu 15 protokołu w sprawie przystąpienia Chin do WTO;

   - należy uwzględnić nie tylko konkretne skutki prawne wygaśnięcia działu 15 lit. a) pkt ii), lecz również upewnić się, że zostanie dokonana właściwa interpretacja prawna tych działów protokołu, które pozostaną w mocy po 11 grudnia 2016 r.;

   - należy zagwarantować, że UE utrzyma – co jest niezwykle ważne i istotne – pełną i stałą zdolność do podejmowania terminowych, niezbędnych i skutecznych środków w celu zwalczania praktyk dumpingowych oraz przeciwdziałania subsydiom i nadwyżkom przemysłowym ze strony partnerów handlowych UE, które narażają na szwank przemysł UE, a także dopilnować, by przedsiębiorstwa UE nadal działały z równymi szansami na arenie globalnej;

- każdy wniosek ustawodawczy powinien opierać się na skrupulatnej i dogłębnej analizie skutków aspektów prawnych wszelkich decyzji oraz wynikających z nich średnio i długoterminowych skutków gospodarczych, społecznych, dla przemysłu, politycznych i strategicznych;

4. domaga się, by taka refleksja obywała się bez uszczerbku dla nieuchronnej konieczności bardziej ogólnej reformy unijnych instrumentów ochrony handlu;

5. wzywa Komisję do kontynuowania dialogu ze wszystkimi zainteresowanymi sektorami przemysłu w UE – jak np. przemysł stalowy, ceramiczny oraz papierniczy – w sprawie podjęcia dalszych kroków;

6. wzywa Komisję do skoordynowania wraz z jej głównymi partnerami handlowymi, w tym w kontekście zbliżającego się szczytu G-7, działań, jakie należy podjąć po wygaśnięciu niektórych przepisów działu 15;

7. domaga się, by Komisja nie składała żadnych ewentualnych wniosków podczas przerwy wakacyjnej Parlamentu;

8. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządom i parlamentom państw członkowskich.